II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 550/2011

ze dne 7. června 2011,

kterým se na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES stanoví některá omezení pro použití mezinárodních kreditů z projektů zahrnujících průmyslové plyny

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES ([1]), a zejména na čl. 11a odst. 9 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Hlavním cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), která byla schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ze dne 15. prosince 1993 o uzavření Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu ([2]), je stabilizovat koncentrace skleníkových plynů v atmosféře na takové úrovni, která by umožnila předcházet nebezpečným důsledkům vzájemného působení lidstva a klimatického systému. Aby se dosáhlo tohoto cíle, neměl by být celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu vyšší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací, jak schválila cancúnská konference o změně klimatu v prosinci 2010 a Kodaňská dohoda. Nejnovější hodnotící zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) ukazuje, že pro dosažení uvedeného cíle musí celosvětové emise skleníkových plynů dosáhnout vrcholu do roku 2020. To vyžaduje zvýšené globální úsilí všech zemí produkujících velké množství emisí.

(2) Máme-li tento úkol splnit, klíčovou úlohu budou muset hrát trhy s uhlíkem. Umožní nám dosáhnout našich cílů za nižších nákladů a budou také podporovat vyšší ambice. Trhy s uhlíkem mohou být rovněž efektivní cestou pro převod finančních prostředků rozvojovým zemím – mohou nám pomoci dodržet závazky v podobě mezinárodního finančního balíku v objemu 100 miliard USD, dohodnutého v Kodani. To si vyžádá významné rozšíření stávajících mechanismů, včetně reformy mechanismu čistého rozvoje s cílem zvýšit využití standardizovaných základních parametrů, a vytvoření nových tržních mechanismů.

(3) Kjótský protokol, jenž byl schválen rozhodnutím Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících ([3]), stanovil pro 39 smluvních stran na období 2008–2012 cíle pro snížení emisí a zřídil dva mechanismy pro tvorbu mezinárodních kreditů, jež mohou smluvní strany využít ke kompenzaci emisí. Mechanismus společného provádění stanoví tvorbu jednotek snížení emisí (ERU), zatímco mechanismus čistého rozvoje stanoví tvorbu jednotek ověřeného snížení emisí (CER).

(4) Mechanismus společného provádění a mechanismus čistého rozvoje jsou takzvanými čistě kompenzačními mechanismy, v nichž snížení skleníkových plynů o jednu tunu zakládá právo emitovat tunu skleníkových plynů na jiném místě. Takové systémy sice obecně napomáhají snížit náklady na opatření podporující globální omezení emisí v zemích, kde jsou tato opatření relativně nákladově efektivní, nepřispívají však k úsilí o snížení emisí, jež je nezbytné pro vývoj k dosažení cílové hodnoty 2 °C.

([1]) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.
([2]) Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.
([3]) Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1.

(5) Unie přijala stanovisko, že v zájmu udržení globálního oteplování pod hodnotou 2 °C by závazky industrializovaných zemí měla doplnit vhodná zmírňující opatření rozvojových zemí, zejména těch nejvyspělejších. Současně by se měl postupně rozvinout široký mezinárodní trh s uhlíkem, jenž může efektivním způsobem přinést nezbytné globální celosvětové snížení emisí a v jehož rámci se generují mezinárodní kredity výměnou za snížení emisí pod referenční hodnotou stanovenou pod úrovní předpokládaných emisí v případě absence omezujících opatření. To vyžaduje vhodná zmírňující opatření rozvojových zemí. Účast nejméně rozvinutých zemí na mechanismu čistého rozvoje by se měla posílit, avšak vyspělejší rozvojové země by měly postupně přejít k účasti na odvětvových tržních mechanismech a nakonec na obchodních systémech stanovujících stropy emisí ([1]).

(6) Účast na mechanismech společného provádění a čistého rozvoje je dobrovolná, stejně jako rozhodnutí povolit využití kreditů v systémech obchodování s emisemi. Rozlišují se proto kredity, jež je možné vygenerovat, a kredity, jejichž využití se mohli signatáři Kjótského protokolu rozhodnout povolit v rámci svých vnitrostátních právních předpisů. Za tímto účelem již směrnice 2003/87/ES vyloučila využití jednotek přiděleného množství a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ([2]) povolila využití některých kreditů mechanismu společného provádění a mechanismu čistého rozvoje, s harmonizovanými omezeními využití mezinárodních kreditů z projektů v oblasti jaderné energie, využití půdy a lesnictví, a stanovila, že členské státy mohou provozovatelům povolit využití určitých množství jiných druhů mezinárodních kreditů. Směrnice 2003/87/ES stanoví harmonizovaná prováděcí ustanovení, jež se mají přijmout ohledně omezení při využití mezinárodních kreditů.

(7) Použití mezinárodních kreditů z projektů zahrnujících trifluormethan (HFC-23) a oxid dusný (N_2O) z výroby kyseliny adipové (dále jen „projekty průmyslových plynů“) by mělo být omezeno. Tento požadavek je v souladu se závěry Evropské rady z října 2009, které vyzývají rozvojové země, zejména vyspělejší z nich, aby podnikly vhodná zmírňující opatření. Projekty průmyslových plynů jsou v naprosté většině umístěny ve vyspělých rozvojových zemích, jež mají dostatečné schopnosti financovat uvedená levná snížení emisí samy, přičemž k jejich financování by měly stačit příjmy získané z uvedených projektů v minulosti. Zavedení omezení pro využívání kreditů z projektů průmyslových plynů, zejména pokud bude následováno příslušnými rozhodnutími na mezinárodní úrovni, by mělo přispět k dosažení vyváženější geografické distribuce přínosů z mechanismů zavedených v rámci Kjótského protokolu.

(8) Projekty průmyslových plynů vyvolávají obavy, pokud jde o životní prostředí. Mimořádně vysoká návratnost z destrukce HFC-23 podněcuje další výrobu a používání chlordifluormethanu (HCFC-22), účinné látky poškozující ozonovou vrstvu a vytvářející skleníkové plyny, k čemuž v registrovaných závodech dochází na maximální úrovni povolené metodikou projektové činnosti. V důsledku toho by produkce HCFC-22 mohla být vyšší než v situaci, kdy by projektové činnosti neprobíhaly. To následně oslabuje snahy o urychlené vyřazení HCFC-22 užívaného jinak než jako vstupní suroviny v souladu s úpravou Montrealského protokolu týkající se výroby a spotřeby hydrochlorfluoruhlovodíků z roku 2007 v rámci Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu ([3]). Je to také v nesouladu se skutečností, že členské státy prostřednictvím příspěvků do mnohostranného fondu v rámci Montrealského protokolu financují postupné ukončení výroby HCFC-22. Následkem vysoké návratnosti je narušení ekonomických pobídek a hospodářské soutěže a přesun výroby kyseliny adipové od výrobců usazených v Unii k registrovaným výrobcům ve třetích zemích. Riziko podobných přesunů výroby zvýší podstatně příznivější zacházení s výrobci kyseliny adipové, kteří se účastní kjótských mechanismů, ve srovnání s těmi, kteří v roce 2013 zahájí účast na systému Unie; dojde také k čistému nárůstu celosvětových emisí. V zájmu menšího narušení ekonomických pobídek a hospodářské soutěže a zamezení únikům skleníkových plynů jsou omezení při použití těchto mezinárodních kreditů odůvodněná.

(9) Mezinárodní kredity z projektů průmyslových plynů nepřispívají k přenosu technologií ani k nezbytné dlouhodobé transformaci energetických systémů v rozvojových zemích. Omezování těchto průmyslových plynů prostřednictvím mechanismů společného provádění a čistého rozvoje nepřispívá k nejefektivnějšímu snižování celosvětových emisí, protože navrhovatelé vysoké výnosy nevyužívají ke snížení emisí.

(10) Uplatnění úplných omezení specifických kreditů je stanoveno v čl. 11a odst. 9 směrnice 2003/87/ES. Je vhodné uplatnit toto omezení v případě projektů průmyslových plynů. Plné omezení použití nejlépe odstraňuje nežádoucí důsledky uvedených kreditů pro hospodářskou soutěž

([1]) Závěry Rady, příprava na 16. konferenci smluvních stran UNFCCC, Cancún (29.11.–10.12.2010); 3036. zasedání Rady ve složení pro životní prostředí, Lucemburk 14.10.2010 a závěry Rady: Postoj EU pro kodaňskou konferenci o změně klimatu (7.–18.12. 2009); 2968. zasedání Rady ve složení pro životní prostředí, Lucemburk 21.10.2009, schválené závěry předsednictví Evropské rady v Bruselu dne 29.–30. října 2009.

([2]) Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 18.

([3]) Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, upravený a pozměněný 19. zasedáním smluvních stran Montrealského protokolu (17.–21. září 2007).

a životní prostředí a zlepšuje nákladovou efektivitu snižování celosvětových emisí a vliv trhu s uhlíkem na životní prostředí tím, že podněcuje nízkouhlíkové investice.

(11) V souladu s čl. 11a odst. 9 směrnice 2003/87/ES by se opatření stanovená tímto nařízením měla uplatnit od 1. ledna 2013, což je v souladu s uvedeným článkem více než šest měsíců a méně než tři roky od data jejich přijetí. Těmito opatřeními není dotčeno použití kreditů z průmyslových plynů pro plnění povinností během roku 2012.

(12) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro změnu klimatu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Od 1. ledna 2013 se zakazuje použití mezinárodních kreditů z projektů zahrnujících destrukci trifluormethanu (HFC-23) a oxidu dusného (N_2O) z výroby kyseliny adipové pro účely článku 11a směrnice 2003/87/ES, s výjimkou použití kreditů plynoucích ze snížení emisí před rokem 2013 ze stávajících projektů tohoto typu ve vztahu k emisím ze zařízení, na něž se vztahuje systém EU pro obchodování s emisemi, které vznikly během roku 2012, přičemž toto použití se povoluje do 30. dubna 2013 včetně.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. června 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda